

INSTRUMENTOWNIK

Fiszki- opisy audiodeskrypcyjne

Okładka

Pośrodku duży napis INSTRUMENTOWNIK. Powyżej napisu trzy rysunki – po lewej stronie dwa mniejsze, przedstawiające bongosy i mężczyznę, grającego na skrzypcach Stroha, po prawej jeden większy, przedstawiający kastaniety. Poniżej napisu układ rysunków jest odwrotny: po lewej stronie jeden duży, przedstawiający big-band, po prawej – dwa mniejsze, przedstawiające flet poprzeczny i fortepian.

Strona tytułowa grupy idiofonów

W dolnym prawym rogu duży napis IDIOFONY. Nad nim rysunek gongu, obok po lewej rysunek, przedstawiający kobietę grającą na marimbie. Powyżej, w układzie poziomym, rysunek przedstawiający dzwonki orkiestrowe.

1. Bat

Awers: bat – instrument z dwóch deseczek, przymocowanych do uchwytu zawiasami.

Rwers: mężczyzna trzymający w prawej ręce bat z rozchylonymi deseczkami, gotowymi do wydania dźwięku.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

2. Carillon (czytaj: karylion)

Awers: instrument złożony z dzwonów różnej wielkości, umieszczonych na metalowym stelażu.

Rwers: jasnowłosa kobieta odwrócona do nas plecami, siedząca przy klawiaturze. Powyżej klawiatury umocowane są linki, które prowadzą do niewidocznych na rysunku dzwonów.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

3. Czelesta

Awers: czelesta - instrument przypominający pianino: to drewniana pionowa skrzynia na nóżkach, z klawiaturą i jednym pedałem.

Rwers: ciemnowłosa kobieta w niebieskim ubraniu, siedząca przed instrumentem z palcami na

klawiaturze.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

4. Dzwonki orkiestrowe

Awers: dzwonki orkiestrowe: na prostokątnej, płaskiej, czarnej podstawie umieszczone są poziomo dwa rzędy niewielkich białych płytek, od największej do najmniejszej. W górnym rzędzie jest trzynaście płytek, w dolnym – dziewiętnaście.

Rewers: chłopiec grający na dzwoneczkach, umieszczonych na stojaku. Chłopiec uderza w płytki pałeczkami, trzyma po jednej w każdej ręce.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

5. Dzwony rurowe

Awers: instrument składający się z metalowych rur różnej długości (od najdłuższej do najkrótszej), wiszących na metalowym stojaku. Na dole widać pedał, służący do obsługi tłumika, który jest zamocowany na stelażu w poprzek rur. Stelaż ma kółeczka, umożliwiające przemieszczenie instrumentu.

Rewers: mężczyzna uderzający drewnianymi młotkami w rury (górną ich część).

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

6. Gong

Awers: duży, metalowy, srebrny talerz, zawieszony pionowo na sznurku, przewleczonym przez dwa otwory przy górnej krawędzi. Obok widnieje pałka, służąca do wydobywania dźwięku.

Rewers: młody mężczyzna, uderzający w gong pałką, trzymaną w prawej ręce.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

7. Harmonika szklana

Awers: instrument, złożony z kilkudziesięciu szklanych talerzyków, ułożonych poziomo od najmniejszego do największego i zamocowanych na drewnianej podstawie. Przy jednym końcu na osi, na której umieszczone są talerzyki, zamocowane jest koło, służące do ich obracania.

Rewers: jasnowłosa, uśmiechnięta kobieta z palcami obu rąk rozłożonymi na krawędziach talerzyków.

Przed nią stoi miseczka z wodą do zwilżania palców.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

8. Hi-hat (czytaj: hajhet)

Awers: dwa metalowe, złote talerze zamocowane poziomo jeden nad drugim na trójnogim statywie z pedałem, którym obsługuje się instrument.

Rewers: zbliżenie na talerze, w które uderzają dłonie perkusisty z pałeczkami.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

9. Kastaniety

Awers: dwa niewielkie drewniane elementy kształtem przypominające gruszkę, z jednej strony płaskie i tą właśnie stroną zwrócone do siebie, związane sznurkiem, przewleczonym przez otwory wywiercone w ich górnej części.

Rewers: mężczyzna z parą kastanietów w każdej dłoni.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

10. Ksylofon

Awers: instrument zbudowany z poziomej, drewnianej ramy, na której umieszczone są, także poziomo, dwa rzędy drewnianych sztabek, jeden nieco wyżej niż drugi. Całość umieszczona jest na statywie.

Rewers: mężczyzna grający na ksylofonie - uderza w sztabki pałeczkami, po jednej w każdej ręce.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

11. Marakasy

Awers: dwie duże, drewniane grzechotki z dłuższymi uchwytami.

Rewers: mężczyzna potrząsający marakasami, które trzyma w obu dłoniach – po jednym w każdej ręce.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

12. Marimba

Awers: instrument złożony z dwóch poziomych rzędów drewnianych sztabek, ułożonych od najkrótszej do najdłuższej i umieszczonych na drewnianej podstawie, pod którą znajdują się pionowe metalowe rury, także ułożone od najkrótszej do najdłuższej. Całość umieszczona jest na ramie z kółeczkami, które ułatwiają przesuwanie instrumentu.

Rewers: młoda kobieta, w skupieniu uderzająca w sztabki pałeczkami, trzymanymi w obu dłoniach –

po jednej w każdej ręce.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

13. Talerze

Awers: dwa metalowe talerze, z jednej strony wybrzuszone, płaską stroną zwrócone do siebie, z paskiem do trzymania przewleczonym przez otwór na środku talerza.

Rewers: mężczyzna, trzymający talerze w obu dłoniach.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

14. Trójkąt

Awers: trójkąt z metalowego pręta, niedomknięty w jednym (tu lewym) rogu, przez górny róg przewieszony jest uchwyt do zawieszania instrumentu. Widać także pałeczkę, służącą do uderzania w trójkąt.

Rewers: starszy mężczyzna, wieszający na metalowym stelażu dwa trójkąty, jeden niżej od drugiego.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

15. Wibrafon

Awers: instrument złożony z dwóch szeregów metalowych sztabek, jeden nieco wyżej nad drugim, umieszczonych na poziomej ramie, pod którą widoczne są umieszczone pionowo metalowe rury, różniące się długością. Całość stoi na stelażu na kółkach, umożliwiających przemieszczenie instrumentu.

Rewers: mężczyzna uderzający w sztabki wibrafonu czterema pałkami – dwoma w każdej dłoni!

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

Strona tytułowa grupy membranofonów

W dolnym lewym rogu duży napis MEMBRANOFONY. Nad nim rysunek, przedstawiający wielki bęben, obok po prawej rysunek przedstawiający mężczyznę grającego na kongach. Powyżej, w układzie poziomym, rysunek przedstawiający kotły.

16. Bongosy

Awers: para niewielkich bębenków o beczułkowatym kształcie, połączonych ze sobą, o różnych obwodach (jeden jest szerszy od drugiego).

Rewers: mężczyzna grający na bongosach – uderza dłońmi w membrany bębenków.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

17. Kongi

Awers: podłużne, beczułkowate bębny, które zwężają się ku dołowi, ustawione na wspólnym, metalowym, trójnogim stelażu.

Rewers: mężczyzna z dłońmi opartymi na membranach bębnów.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

18. Kotły

Awers: cztery kotły – duże bębny w kształcie miski, każdy z nich umieszczony na metalowym stelażu z kółkami, umożliwiającymi przemieszczanie instrumentu.

Rewers: mężczyzna uderzający pałkami w jeden z kotłów.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

19. Tom-tom

Awers: dwa średniej wielkości bębny o różnych średnicach, zamocowane na wysokim, metalowym stelażu.

Rewers: mężczyzna uderzający w membrany tom-tomów pałkami, trzymanymi w obu dłoniach – po jednej w każdej ręce.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

20. Werbel

Awers: średniej wielkości bęben o krótkim korpusie (niski), umieszczony na wysokim, metalowym, trójnogim stelażu.

Rewers: chłopiec uderzający pałkami w werbel stojący przed nim.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

21. Wielki bęben

Awers: wielki bęben, przymocowany do ramy stelaża bokami i lekko przechylony pod kątem do góry. Stelaż ma kółeczka, żeby łatwiej było przemieszczać instrument.

Rewers: mężczyzna pochylony ku membranie instrumentu i uderzający w nią dwiema pałkami.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

22. Zestaw perkusyjny

Awers: zestaw bębnów o różnych wysokościach i średnicach, ich korpusy są w jednakowym, niebieskim kolorze. Każdy umieszczony jest na własnym stelażu, jedne wyżej, inne niżej. Po bokach ustawione są hi-haty (czytaj: hajhety). Z przodu widać krzesło dla perkusisty. Kiedy na nim usiądzie, będzie zwrócony przodem do bębnów, a tyłem do nas.

Rewers: mężczyzna z długimi włosami, grający na perkusji – dłonie z pałkami wzniesione są nad głową, gotowe do uderzenia w membrany bębnów, a stopa naciska pedał hi-hatu (czytaj: hajhetu). Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

Strona tytułowa grupy chordofonów

W górnym lewym rogu duży napis CHORDOFONY. Pod nim rysunek, przedstawiający lirę da braccio (czytaj: lirę da braccio), obok po prawej rysunek przedstawiający mężczyznę grającego na kontrabasie. Poniżej, w układzie poziomym, rysunek przedstawiający wirginał.

23. Altówka

Awers: instrument strunowy podobny do skrzypiec – obłe, podłużne, drewniane pudło rezonansowe z wcięciami po bokach i symetrycznie rozmieszczonymi dwoma otworami w kształcie litery S. Do górnej jego części przymocowana jest szyjka z czterema strunami, zakończona główką w kształcie ślimaka, poniżej główki widać kołki, na których zamocowane są struny: dwa po lewej i dwa po prawej stronie. Na dole struny przymocowane są do wąskiego, podłużnego, czarnego strunnika, obok umieszczony jest też czarny podbródek – to część, na której opiera się brodę w trakcie grania.

Rewers: dziewczyna z jasnym warkoczem, grająca na altówce smyczkiem trzymany w prawej dłoni. Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

24. Banjo

Awers: instrument strunowy o okrągłym pudle rezonansowym, z długim gryfem zakończonym główką. Instrument ma pięć strun - cztery umocowane na kołkach na główce instrumentu, piątą umocowaną na kołku, który umieszczony jest na gryfie z boku.

Rewers: siedzący mężczyzna w kapeluszu i spodniach na szelkach, grający na banjo. Prawą ręką szarpie struny, lewą trzyma na gryfie.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

25. Cytra

Awers: instrument o płaskim, drewnianym pudle rezonansowym. Jedna jego strona jest prosta, a druga - wybrzuszona. Pośrodku znajduje się okrągły otwór. Instrument ma wiele strun, które naciągnięte są na kołeczki od góry do dołu i zajmują prawie całą powierzchnię instrumentu, z wyjątkiem wybrzuszonej części.

Rewers: młoda kobieta grająca na cytrze. Instrument leży przed nią poziomo. Gra polega na szarpaniu strun palcami obu dłoni.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

26. Fidel

Awers: drewniany instrument o podłużnym, wąskim pudle rezonansowym, z wcięciami po bokach i otworami rezonansowymi w kształcie wydłużonej litery C. Boki instrumentu są proste (nie obłe, jak w skrzypcach). U góry instrument zakończony jest szeroką główką z równomiernie rozmieszczonymi sześcioma kołkami, do których przymocowane są struny.

Rewers: jasnowłosa, uśmiechnięta kobieta, trzymająca instrument pionowo na kolanach i prawą ręką przesuwająca smyczkiem po strunach.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

27. Fortepian

Awers: fortepian to duże, czarne, drewniane pudło rezonansowe w kształcie stylizowanego trójkąta, umieszczone poziomo na trzech nogach, z klawiaturą i trzema pedałami pod nią. Fortepian na rysunku ma podniesiony pulpit do nut i otwartą klapę, opartą na wąskiej, długiej podpórce.

Wewnątrz pudła rezonansowego naciągnięte są struny.

Rewers: mężczyzna, siedzący przy fortepianie z dłońmi na klawiszach.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

28. Gitara

Awers: instrument o drewnianym pudle rezonansowym o gruszkowatym kształcie, z okrągłym otworem pośrodku i sześcioma strunami. Instrument ma długi gryf zakończony główką z sześcioma kluczami (po trzy z każdej strony główki), na których naciągnięte są struny.

Rewers: młody mężczyzna grający na gitarze. Siedzi on na wysokim krześle, prawą nogę, na której oparta jest gitara, trzyma wyżej, opartą na poprzeczce krzesła. Prawą ręką szarpie struny, lewą

trzyma na gryfie.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

29. Harfa

Awers: wysoki, stojący instrument o ramie w kształcie stylizowanego, pionowego trójkąta. Jeden jego bok stanowi pudło rezonansowe i z niego wychodzą struny, zamocowane na górnej, fantazyjnie wygiętej ramie.

Rewers: kobieta w wieczorowej sukni, grająca na harfie. Siedzi ona przy instrumencie z prawej strony.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

30. Kitarra

Awers: instrument o drewnianym pudle rezonansowym, zakończonym w górze dwoma wygiętymi ramionami, połączonymi poprzeczką. Na poprzeczkę nawinięte są struny, zamocowane u dołu instrumentu.

Rewers: kobieta w sukni stylizowanej na grecką szatę, trzymająca kitarę pionowo na kolanach i szarpiąca struny palcami obu dłoni.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

31. Klawesyn

Awers: instrument podobny do fortepianu, ale od niego mniejszy i węższy. To duże, drewniane trójkątne pudło rezonansowe na elegancko wygiętych nóżkach, mające z przodu dwie klawiatury. Skrzydło pokrywy jest podniesione i wsparte na podpórce.

Rewers: kobieta, uderzająca w klawisze górnej klawiatury klawesynu.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

32. Klawikord

Awers: instrument, złożony z prostokątnej, drewnianej skrzynki na nogach, w której ukośnie umieszczone są struny. Z przodu po lewej stronie instrument ma klawiaturę, która zajmuje około połowy jego długości, a poniżej – cztery pedały. Pokrywa instrumentu jest otwarta, wspiera się na dwóch podpórkach.

Rewers: kobieta grająca na klawikordzie, z palcami na klawiszach instrumentu.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

33. Kontrabas

Awers: instrument budową zbliżony do skrzypiec, ale dużo większy. Ma duże, drewniane pudło rezonansowe z wcięciami po bokach i symetrycznie umieszczonymi otworami w kształcie litery S. U góry ma gryf, zakończony dużą główką w kształcie ślimaka. Cztery struny umocowane są u dołu przy pomocy czarnego, podłużnego strunnika. Na spodzie pudła rezonansowego znajduje się nóżka.

Rewers: zadowolony kontrabasista, który stojąc trzyma lewą rękę na gryfie, a w prawej trzyma smyczek.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

34. Lira

Awers: instrument o drewnianym korpusie, zaokrąglonym na dole, u góry zakończonym ramionami połączonymi ze sobą poprzeczką, do której na kołeczkach przymocowane są struny.

Rewers: młoda, uśmiechnięta kobieta, która trzyma lirę, przyciskając ją do piersi lewą ręką, a prawą szarpie struny.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

35. Lira da braccio (czytaj: lira da braccio)

Awers: instrument, który budową zbliżony jest do skrzypiec. Ma drewniane obłe pudło rezonansowe, dołem nie zaokrąglone, a bardziej płaskie. Do górnej jego części przymocowana jest szyjka ze strunami, zakończona płaską główką. W główce tkwią kołki, do których przymocowane są struny. Obok przedstawiony jest łukowato wygięty smyczek.

Rewers: chłopak grający na tym instrumencie – trzyma go podobnie do skrzypiec, opierając go pod brodą i lewą ręką trzymając gryf, a prawa ręka trzyma smyczek i przesuwają go po strunach.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

36. Lutnia

Awers: drewniany instrument strunowy z pudłem rezonansowym w kształcie gruszki, wypukłym od spodu, z krótką, szeroką szyjką zakończoną główką, która przymocowana jest pod kątem prostym w stosunku do szyjki.

Rewers: siedzący mężczyzna, który trzyma lutnię w rękach, prawą ręką szarpie struny, a lewą trzymając na gryfie.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

37. Mandolina

Awers: drewniany instrument strunowy z pudłem rezonansowym w kształcie gruszki, wypukłym od spodu i z otworem rezonansowym na środku. Instrument ma szyjkę z ośmioma strunami, zakończoną główką z ośmioma kołkami po bokach (po cztery z każdej strony).

Rewers: siedzący mężczyzna w skupieniu grający na mandolinie.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

38. Monochord

Awers: długie, wąskie, leżące, drewniane pudełko, na którym zamocowana jest jedna struna na dwóch podstawkach na obu końcach i jednym pośrodku.

Rewers: starszy mężczyzna, siedzący przed instrumentem i wyciągający prawą rękę, aby wydobyć ze struny dźwięk.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

39. Pianino

Awers: pianino to drewniana, wysoka skrzynia z wysuniętą do przodu klawiaturą, a u dołu z trzema pedałami.

Rewers: młody mężczyzna grający na pianinie. Jego obie ręce dotykają klawiszy.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

40. Psalterium

Awers: drewniane pudło rezonansowe, u dołu prostokątne, zwężające się ku górze. Na całej jego długości w poprzek rozciągnięte są struny, przymocowane do kołeczków, znajdujących się na bokach instrumentu.

Rewers: mężczyzna z brodą, grający na psalterium. Trzyma je pionowo, węższym bokiem ku górze i szarpie struny obiema rękami.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

41. Skrzypce

Awers: instrument strunowy, posiadający obłe, podłużne, drewniane pudło rezonansowe z wcięciami po bokach i symetrycznie rozmieszczonymi dwoma otworami w kształcie litery S. Do górnej jego części przymocowana jest szyjka z czterema strunami, zakończona główką w kształcie ślimaka,

poniżej główki widać kołki, na których zamocowane są struny: dwa po lewej i dwa po prawej stronie. Na dole struny przymocowane są do wąskiego, podłużnego, czarnego strunnika. Obok umieszczony jest też czarny podbródek, to część, na której opiera się brodę w trakcie grania. Obok skrzypiec narysowany jest smyczek.

Rewers: kobieta grająca na skrzypcach, opierając je pod brodą i przesuwając po strunach smyczkiem, trzymany w prawej ręce.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

42. Skrzypce Stroha

Awers: instrument strunowy bez pudła rezonansowego. Struny rozciągnięte są na wąskiej desce, do której przymocowany jest gryf zakończony główką w kształcie ślimaka, z kołkami po bokach. Od spodu przymocowana jest rozszerzająca się, metalowa tuba.

Rewers: mężczyzna z wąsami i w okularach, który gra na tym instrumencie podobnie jak na zwykłych skrzypcach, przeciągając smyczkiem po strunach.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

43. Surdynka

Awers: mały, wąski instrument smyczkowy, podobny do skrzypiec. Ma cztery struny.

Rewers: młody mężczyzna, który opiera instrument o pierś trzymając go lewą ręką i gra na nim smyczkiem, trzymany w prawej.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

44. Szpinet

Awers: drewniany instrument strunowy, kształtem zbliżony do fortepianu, stojący na czterech nogach. Z przodu ma klawiaturę, nad którą umieszczony jest pulpit do nut. Nad pudłem rezonansowym uniesiona jest pokrywa.

Rewers: dziewczyna siedząca przed klawiaturą instrumentu z rękami na klawiszach.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

45. Viola d'amore

Awers: instrument strunowy podobny do skrzypiec, z podłużnym, drewnianym pudłem rezonansowym wciętym po bokach i otworami rezonansowymi. Od góry przymocowana jest szyjka z główką, która jest dość długa – ma dwanaście kluczy (po sześć z każdego boku), do których

przymocowane są struny.

Rewers: kobieta grająca na instrumencie podobnie jak na skrzypcach – opierając violę pod brodą i przesuwając po strunach smyczkiem, trzymanym w prawej ręce.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

46. Viola da gamba

Awers: instrument budową zbliżony do wiolonczeli. Ma duże, drewniane pudło rezonansowe z wcięciami po bokach i symetrycznie umieszczonymi otworami w kształcie litery C. U góry ma gryf, zakończony dużą główką w kształcie ślimaka z przymocowanymi do niej ośmioma kołkami, po cztery z każdej strony. Ośiem strun przymocowanych jest u dołu przy pomocy czarnego, podłużnego strunnika.

Rewers: siedzący mężczyzna grający na violi da gamba. Trzyma on instrument między kolanami, nie opierając go o podłogę, a prawą ręką przesuwając po strunach smyczkiem.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

47. Viola organista

Awers: instrument, kształtem zbliżony do fortepianu: poziome pudło rezonansowe stojące na drewnianych nogach; z przodu klawiatura, pod nią dwa drewniane pedały, krótszy i dłuższy. Pod uniesioną pokrywą widoczne są struny i koła, umocowane od strony klawiatury.

Rewers: mężczyzna grający na instrumencie – nogami przyciska pedały, a ręce umieszczone są na klawiaturze.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

48. Wiolonczela

Awers: instrument strunowy, budową zbliżony do skrzypiec, tylko większy. Ma duże, drewniane pudło rezonansowe z wcięciami po bokach i symetrycznie umieszczonymi otworami w kształcie litery S. U góry ma gryf, zakończony dużą główką w kształcie ślimaka. Cztery struny przymocowane są u dołu przy pomocy czarnego, podłużnego strunnika. Na spodzie pudła rezonansowego znajduje się nóżka.

Rewers: kobieta grająca na wiolonczeli. Kobieta siedzi na krześle, trzymając instrument między kolanami, jednocześnie opierając go na podłodze. Prawą ręką przesuwając po strunach smyczkiem.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

49. Wirginał

Awers: instrument, złożony z prostokątnej, drewnianej skrzynki stanowiącej pudło rezonansowe, w którym zamocowane są struny. Instrument stoi na czterech ozdobnie wytoczonych nogach, z przodu ma klawiaturę.

Rewers: kobieta grająca na wirginalu. Palce trzyma na klawiszach, a przed nią na pulpicie znajdują się nuty.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

Strona tytułowa grupy aerofonów

W dolnym prawym rogu duży napis AEROFONY. Nad nim rysunek, przedstawiający mężczyznę grającego na klarncie basowym, obok po lewej rysunek fletni Pana. Powyżej, w układzie poziomym, rysunek przedstawiający bandoneon.

50. Akordeon

Awers: instrument, składający się z miecha, który na rysunku jest otwarty (rozciągnięty), a po obu stronach miecha ma klawiatury: z jednej - klawiszową (z klawiszami jak w fortepianie), z drugiej – basową (z guzikami do wciskania). Klawiatury zamocowane są tak, że są widoczne z przodu instrumentu.

Rewers: siedzący mężczyzna grający na akordeonie. Instrument ma zawieszony na ramionach przy pomocy pasów, dołem opiera go na kolanach. Jego akordeon ma klawiatury guzikowe z obu stron, mężczyzna trzymając akordeon w rękach przyciska je jednocześnie palcami obu dłoni.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

51. Aulos

Awers: dwa drewniane fleciki, z pięcioma otworami każdy, połączone ze sobą.

Rewers: mężczyzna grający na aulosie – dmucha w oba ustniki, grając na obu fletach jednocześnie, prawy obsługując prawą, a lewy – lewą ręką.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

52. Bandoneon

Awers: instrument, budową zbliżony do akordeonu: główna, środkowa część to miech (na rysunku otwarty – rozciągnięty). Umieszczony jest między dwoma drewnianymi bokami: to części obudowy, w

którą chowa się miech, kiedy się składa instrument. Do tych drewnianych elementów przymocowane są klawiatury guzikowe i poniżej nich uchwyty do trzymania instrumentu podczas gry.

Rewers: młody mężczyzna w skupieniu, stojąc gra na bandoneonie, trzymając go w rękach i opierając na zgiętej lewej nodze.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

53. Chalumeau (czytaj: szali-mo)

Awers: dość krótki, drewniany flet z czarnym ustnikiem i z otworami (niektóre są mniejsze od pozostałych).

Rewers: kobieta grająca na instrumencie – dmucha w ustnik, palcami zakrywając niektóre otwory.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

54. Cynk

Awers: dość długa, wąska, rozszerzająca się lekko ku końcowi i delikatnie wygięta rurka z ustnikiem i otworami.

Rewers: mężczyzna grający na instrumencie - dmucha w ustnik, palcami zakrywając niektóre otwory.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

55. Fagot

Awers: instrument w kształcie długiej drewnianej rury, na której widać skomplikowany mechanizm oklapowania, wykonany z metalu. Z boku wystaje wygięta metalowa rurka, zakończona ustnikiem.

Rewers: mężczyzna grający na fagocie w pozycji stojącej. Dmucha w ustnik, trzymając instrument w obu dłoniach i naciskając mechanizm oklapowania palcami.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

56. Fisharmonia

Awers: instrument podobny trochę do pianina: drewniana, wysoka skrzynia z wysuniętą do przodu klawiaturą, u dołu ma dwa pedały, które służą do obsługiwanie miechów wewnątrz instrumentu, są więc szerokie, tak by zmieściła się na nich cała stopa. Nad klawiaturą znajduje się rząd białych przycisków, a powyżej, na obudowie – pulpit do nut.

Rewers: mężczyzna grający na fisharmonii. Siedzi na ławce, ręce ma położone na klawiaturze.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

57. Flażolet

Awers: dość krótki, drewniany flet z ustnikiem, składający się z kilku części, połączonych metalowymi obręczami. Środkowa część jest wybruszona. W rozszerzającej się lekko końcowej części widać cztery otwory i metalowy mechanizm oklapowania.

Rewers: mężczyzna grający na flażolecie, dmuchając w ustnik (włożony do ust) i palcami zakrywając niektóre otwory.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

58. Flet piccolo (czytaj: flet pikolo)

Awers: nieduży czarny flet z otworem do dmuchania (wargowym) i srebrnym mechanizmem oklapowania.

Rewers: mężczyzna gra na instrumencie, trzymając go w poprzek i dmuchając w otwór, przyłożony do ust.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

59. Flet poprzeczny

Awers: długa srebrna rurka z mechanizmem oklapowania na korpusie i z otworem do dmuchania (wargowym).

Rewers: młoda kobieta grająca na flecie. Trzymając go w poprzek, dmucha w otwór wargowy przykładając go do ust i palcami porusza kłapy.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

60. Flet prosty

Awers: drewniany flet, lekko rozszerzający się na końcu, z ustnikiem i siedmioma otworami, z których ostatni jest umieszczony nieco bardziej z boku.

Rewers: dziewczyna grająca na flecie. Dmuchając w ustnik (włożony do ust) palcami zakrywa niektóre otwory.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

61. Flet traverso

Awers: flet (drewniana rurka) z ciemnego drewna, z otworami. Poszczególne części połączone są srebrnymi obręczami. W dolnej części umieszczona została jedna kłapa.

Rewers: kobieta gra na instrumencie, dmuchając w otwór wargowy (przykładając go do ust) i palcami zakrywając niektóre otwory.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

62. Fletnia Pana

Awers: instrument składający się z kilkunastu piszczałek różnej długości, ułożonych od największej do najmniejszej i połączonych ze sobą. Całość jest lekko wygięta.

Rewers: kobieta gra na fletni, trzymając ją w obu dłoniach: dmucha w piszczałki przykładając je do ust.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

63. Hydraulis

Awers: na ośmiokątnym, masywnym cokole z podstawą umieszczone są pionowe piszczałki, od największej do najmniejszej. Z boku przyłączony jest mechanizm, którego głównym elementem jest duży, pionowy walec.

Rewers: za piszczałkami stoi mężczyzna, grający na instrumencie. Obsługuje klawiaturę, na rysunku niewidoczną, bo zastoniętą przez piszczałki.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

64. Klarnet

Awers: czarna, dość długa, rozszerzająca się na końcu rura z oplatającym ją srebrnym mechanizmem oklapowania i ustnikiem.

Rewers: dziewczyna grająca na klarncie – dmucha w ustnik (włożony do ust) i palcami porusza kłapy.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

65. Klarnet basowy

Awers: instrument składający się z długiej, czarnej rury, do której u góry zamocowana jest wygięta metalowa rurka z ustnikiem, na dole zakończony rozszerzającą się metalową tubą. U dołu instrumentu przymocowana jest nóżka.

Rewers: stojący mężczyzna, odchylony nieco do tyłu, gra na instrumencie dmuchając w ustnik (włożony do ust), ręce trzyma na korpusie instrumentu.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

66. Kontrafagot

Awers: długa drewniana rura, zagięta (zawinięta) na dole i na górze, zakończona rozszerzającą się metalową czarą, która jest lekko wygięta w górę. Ma srebrny mechanizm oklapowania. W górnej części przymocowana jest dłuższa, wygięta, metalowa rurka zakończona ustnikiem. Do dolnej części instrumentu przymocowana jest nóżka.

Rewers: kobieta gra na instrumencie, siedząc na krześle i opierając kontrafagot o podłogę. Dmucha w ustnik, instrument trzyma w obu dłoniach, przyciskając klapy.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

67. Kornet

Awers: instrument wyglądający bardzo podobnie do trąbki. Wykonany ze złotego metalu, zawinięty w pętlę, zakończony rozszerzającą się czarą, a z drugiej strony – ustnikiem. Ma trzy przyciski – wentyle.

Rewers: mężczyzna grający na kornecie – dmucha w ustnik przyłożony do ust, trzyma instrument w obu dłoniach, prawą przyciskając wentyle.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

68. Melodyka

Awers: instrument wyglądający jak krótsza klawiatura fortepianu: klawisze czarne i białe w ciemnej obudowie, do której z jednej strony przymocowana jest rurka.

Rewers: mężczyzna gra na melodyce dmuchając w rurkę i prawą ręką naciskając klawisze. Lewa ręka od spodu podtrzymuje instrument.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

69. Obój

Awers: czarna, dość długa, rozszerzająca się na końcu rura z oplatającym ją skomplikowanym, srebrnym mechanizmem oklapowania i ustnikiem.

Rewers: kobieta grająca na oboju – dmucha w ustnik włożony do ust, palcami porusza klapy.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

70. Obój miłosny

Awers: czarna, dość długa rura z szerszym, gruszkowatym zakończeniem, z oplatającym ją skomplikowanym, srebrnym mechanizmem oklapowania i ustnikiem.

Rewers: męczyzna gra na instrumencie - dmucha w ustnik, instrument trzyma w obu dłoniach, przyciskając klapy.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

71. Obój myśliwski

Awers: łukowato wygięta rurka z cienkim ustnikiem i otworami, zakończona metalową czarą. Ma dwie złote klapy.

Rewers: kobieta siedząca na wózku gra na oboju myśliwskim.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

72. Organy

Awers: ten instrument to wielka, drewniana szafa z klawiaturą i pulpitem do nut. Ma też klawiaturę nożną: pedały, wyglądające jak rząd cienkich listewek, ułożonych równolegle. Nad nimi znajduje się ławka, na której siada organista. Na tej szafie umieszczone są metalowe piszczałki, w pięciu oddzielnych grupach rozmieszczonych symetrycznie.

Rewers: organista gra na instrumencie, siedząc na ławce przed klawiaturami, tu widać ich cztery.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

73. Pomort

Awers: drewniana, rozszerzająca się na końcu rurka z ustnikiem, z otworami i jedną klapą. Końcowa część jest przymocowana do reszty korpusu ozdobnym, baryłkowanym elementem.

Rewers: męczyzna w ciemnych okularach gra na pomorcie, dmuchając w ustnik i kładąc palce obu rąk na otworach instrumentu. Na prawej ręce ma zawieszoną białą laskę.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

74. Portatyw

Awers: niewielka drewniana szafka, na której stoją piszczałki organowe, od największej do najmniejszej, z boków ujęte w drewniane boki szafki. Z tyłu widać otwierający się miech.

Rewers: kobieta w wieczorowej sukni i błękitnym szalu gra na instrumencie, przyciskając go prostopadle do ciała. Trzyma go na lewym kolanie, prawą ręką wciskając klawisze małej klawiatury umieszczonej poniżej piszczałek.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

75. Puzon

Awers: metalowy instrument dęty podobny do trąbki: długa, wąska rurka, zakończona rozszerzającą się czarą, zawią się w kształt litery U. Z przodu umocowany jest drugi element: tak samo wygięta metalowa rurka, którą można przesuwac. Do niej doczepiony jest ustnik.

Rewers: mężczyzna gra na puzonie, dmuchając w ustnik i przesuwając suwak prawą ręką. Stojąc unosi prawą nogę, może maszeruje albo tańczy?

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

76. Regał

Awers: instrument to małe, przenośne organy. Na wąskiej, drewnianej podstawie znajduje się klawiatura, za nią – piszczałki, ustawione pionowo w dwóch rzędach. Z tyłu umocowany jest miech, wtłaczający do piszczałek powietrze.

Rewers: mężczyzna grający na regale – dłonie trzyma na klawiaturze. W instrumencie na tym rysunku nie ma rzędów piszczałek. Z tyłu siedzi kobieta, poruszająca dwoma miechami, które tłoczą powietrze do instrumentu.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

77. Rożek angielski

Awers: czarna, dość długa rura z cienkim ustnikiem i gruszkowatym rozszerzeniem na końcu. Oplata ją skomplikowany srebrny mechanizm oklapowania.

Rewers: młoda kobieta grająca na instrumencie dmucha w ustnik włożony do ust i palcami porusza klapy.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

78. Sakshorn

Awers: dość duży, metalowy instrument dęty, zbudowany z długiej rury zawiniętej w pętlę i zakończonej dużą, rozszerzającą się czarą. Pośrodku pętli znajdują się trzy przyciski – wentyle.

Rewers: dziewczyna gra na sakshornie dmuchając w ustnik przyłożony do ust, instrument obejmuje lewą ręką przytrzymując go od spodu, prawą naciska wentyle.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

79. Saksofon altowy

Awers: saksofon altowy to szeroka metalowa rura zakończona rozszerzającą się czarą głosową, wygiętą do góry. Ma ustnik i skomplikowany mechanizm oklapowania.

Rewers: dziewczyna grająca na saksofonie. Dmucha w ustnik, ręce trzyma na korpusie instrumentu, palcami naciskając klapy.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

80. Saksofon barytonowy

Awers: saksofon barytonowy to szeroka i długa metalowa rura, zakończona rozszerzającą się czarą głosową, wygiętą do góry. Przy ustniku zawija się dodatkowo w pętlę, a czara głosowa jest dłuższa niż w saksofonie altowym.

Rewers: mężczyzna dmucha w ustnik saksofonu, trzymając go nieco ukośnie w obu rękach. Palcami przyciska klapy.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

81. Saksofon sopranowy

Awers: metalowa, rozszerzająca się na końcu rura z oplatającym ją skomplikowanym mechanizmem oklapowania i ustnikiem. Nie jest zagięta, w przeciwieństwie do pozostałych opisanych tutaj saksofonów.

Rewers: młody mężczyzna gra na saksofonie sopranowym, dmuchając w ustnik włożony do ust.

Instrument trzyma obiema dłońmi, palcami przyciskając klapy.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

82. Saksofon tenorowy

Awers: saksofon tenorowy to szeroka metalowa rura zakończona rozszerzającą się czarą głosową, wygiętą do góry. Ma ustnik i system klap. Jest nieco większy niż saksofon altowy, ale mniejszy od barytonowego.

Rewers: mężczyzna gra na saksofonie zawieszonym na szyi na pasku, dmuchając w ustnik włożony do ust. Instrument trzyma obiema dłońmi, palcami przyciskając klapy.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

83. Serpent

Awers: dość szeroka, rozszerzająca się ku końcowi, węzowato powyginana czarna rura ze złotym oklapowaniem i ustnikiem. Instrument na rysunku ma cztery „zakręty”!

Rewers: kobieta gra na serpenie dmąc w ustnik przyłożony do ust, instrument trzymając w obu dłoniach

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

84. Skrzydłówka (flugelhorn)

Awers: instrument wyglądający bardzo podobnie do trąbki. Wykonany ze złotego metalu, zawinięty w pętlę, zakończony rozszerzającą się czarą, a z drugiej strony – ustnikiem. Ma trzy przyciski – wentyle.

Rewers: mężczyzna gra na skrzydłówce, dmuchając w ustnik, przyłożony do ust. Prawą ręką przyciska wentyle.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

85. Suzafon

Awers: duży, metalowy instrument dęty, zbudowany z długiej, wąskiej, pozawijanej w pętlę rurki z ustnikiem, która następnie zawija się w kształt koła i przechodzi w dużą, szeroką i płaską czarą głosową, umieszczoną powyżej tego koła. Stąd na rysunku kształt instrumentu przypomina ósemkę.

Rewers: mężczyzna gra na suzafonie, dmuchając w ustnik przyłożony do ust. Instrument ma przełożony przez lewe ramię, sam znajduje się w środku koła, utworzonego przez zawiniętą rurę. Czara głosowa znajduje się nad jego głową.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

86. Trąbka

Awers: instrument zbudowany z metalowej mosiężnej rury, skróconej w pętlę. Z jednej strony zakończona jest ustnikiem, a z drugiej czarą głosową w kształcie dzwonu. Pośrodku pętli ma trzy przyciski – wentyle.

Rewers: mężczyzna gra na trąbce, dmuchając w ustnik, przyłożony do ust. Trzyma instrument lewą ręką, prawą przyciskając wentyle. Trąbkę wzniosł do góry, żeby dźwięk był lepiej słyszalny.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

87. Tuba

Awers: tuba jest bardzo podobna do trąbki, tylko dużo większa. To długa, blaszana rura rozpoczynająca się ustnikiem, wielokrotnie zwinięta, w kształcie elipsy, rozszerzająca się i zakończona czarą głosową. Ma także wentyle (przyciski).

Rewers: mężczyzna gra na tubie, przewieszanej na pasku przez jego prawe ramię. Dmie w ustnik, przyłożony do ust. Czara tuby skierowana jest ukośnie ku górze.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

88. Waltornia

Awers: długa, blaszana, wąska rura dwukrotnie zwinięta, z metalowym ustnikiem, zakończona rozszerzającą się czarą głosową.

Rewers: kobieta gra na waltorni - dmie w ustnik, przykładając go do ust. Lewą ręką podtrzymuje instrument, prawą włożyła do wnętrza czary głosowej.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

Strona tytułowa grupy automatofonów i elektrofonów

Na górze duży napis AUTOMATOFONY I ELEKTROFONY. Pod nim dwa pionowe rysunki, przedstawiające fortepian elektryczny (po lewej) i kobietę grającą na pozytywce (po prawej). Poniżej, w układzie poziomym, rysunek przedstawiający syntezator.

89. Fale Martenota

Awers: klawiatura, taka jak ta fortepianowa, w drewnianej obudowie na dwóch nogach. Poniżej klawiatury po lewej stronie w obudowie znajduje się mała szufladka, na rysunku wysunięta, w której widać jakieś srebrne elementy. Sterują one parametrami dźwięków. Instrument ma też dwa pedały, połączone przewodem z tą szufladką.

Rewers: kobieta gra na instrumencie - siedzi na ławce przed klawiaturą, na której kładzie prawą rękę, lewą rękę trzyma na szufladce. Nogami naciska pedały.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

90. Fortepian elektryczny

Awers: czarny instrument, wyglądem przypominający fortepian: ma klawiaturę w czarnej obudowie stojącej na trzech nogach, trzy pedały poniżej, pulpit do nut i uniesioną pokrywę nad pudłem

rezonansowym. Pudło jest jednak dużo krótsze niż w fortepianie.

Rewers: kobieta grająca na fortepianie elektrycznym, ręce ma rozłożone na klawiaturze, przed nią na pulpicie znajdują się nuty.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

91. Gitara basowa

Awers: instrument elektryczny, złożony z korpusu z charakterystycznymi, zaokrąglonymi rogami w górnej części, gryfu z czterema strunami i główki z czterema kluczami. Na korpusie znajdują się cztery pokrętła.

Rewers: dziewczyna grająca na gitarze basowej, przewieszanej przez lewe ramię. Prawą ręką szarpie struny, lewą dociska struny na gryfie.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

92. Gitara elektryczna

Awers: instrument elektryczny, składający się z korpusu z charakterystycznymi, zaokrąglonymi rogami w górnej części, gryfu z sześcioma strunami i główki z sześcioma kluczami. Na korpusie znajdują się dwa pokrętła.

Rewers; dziewczyna grająca na gitarze elektrycznej, przewieszanej przez lewe ramię. Prawą ręką szarpie struny, lewą dociska struny na gryfie. Patrzy na nas i się uśmiecha.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

93. Katarynka

Awers: drewniana, ozdobnie powycinana skrzynka, umieszczona na czterech drewnianych kółkach ze szprychami. Z jednej strony ma korbkę, z drugiej - rączkę do pchania (podobną do tych z wózków dziecięcych). Przy tej rączce siedzi małpka ze skarbonką w łapkach.

Rewers: mężczyzna w meloniku, kręcący korbką katarynki.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

94. Organy Hammonda

Awers: instrument klawiszowy w drewnianej obudowie. Ma dwie klawiatury, powyżej których umieszczone są duże przyciski. Na obudowie umieszczony jest pulpit do nut. Całość stoi na czterech nogach. Na dole instrument zaopatrzony jest w klawiaturę nożną: pedały, które wyglądają jak drewniane listewki. Z ramą, w której są umieszczone, połączona jest ławka. Siada na niej organista.

Rewers: Mężczyzna siedzący na ławce przed klawiaturami obraca się do nas i uśmiecha.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

95. Orkiestrion

Awers: duża, drewniana, ozdobnie rzeźbiona szafa. Jej cokół (dolna część) obramowana jest kolumnkami. Część górna jest nieco mniejsza, lekko wygięta, tworząc rodzaj niszy. W tej górnej części rozmieszczonych jest bardzo dużo metalowych trąbek różnych rozmiarów.

Rewers: Mężczyzna na wózku siedzi przed instrumentem, tyłem do nas.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

96. Pianola

Awers: instrument wyglądający jak pianino: wysoka, pionowa, drewniana skrzynia z klawiaturą z przodu i dwoma pedałami u dołu, które są inne niż te z pianina – to szerokie listwy, na których zmieści się cała stopa. Pośrodku nad klawiaturą jest okienko, w którym widać oś i fragment mechanizmu.

Rewers: mężczyzna siedzi przed instrumentem, nogami naciska pedały, w okienku pianoli, które znajduje się przed nim, widać biały wałek, nałożony na oś.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

97. Pozytywki mechaniczne

Awers: niewielkie drewniane pudełeczko z otwartym wieczkiem. W pudełku umieszczony jest mechanizm pozytywki, widać przede wszystkim metalowy walec z wypustkami. Z prawej strony wystaje korbka.

Rewers: dziewczyna gra na pozytywce, trzymając ją w prawej dłoni, a lewą kręcąc korbką.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

98. Skrzypce elektryczne

Awers: ażurowa rama, kształtem przypominająca kontur połowy pudła rezonansowego skrzypiec.

Pośrodku ma szeroką listwę ze strunami, zakończoną główką w kształcie ślimaka z czterema kołkami, u dołu strunnik i podbródek. Obok skrzypiec narysowany jest smyczek.

Rewers: młoda kobieta gra na skrzypcach elektrycznych, trzymając je tak jak klasyczne skrzypce – opierając je pod brodą, lewą ręką trzymając gryf, a prawą – smyczek.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

99. Syntezatory

Awers: instrument widziany jest z góry: to prostokątna, szara obudowa z klawiaturą na dłuższym boku, powyżej której na środku widać mały ekranik, a po obu jego stronach całe mnóstwo pokręteł i przycisków.

Rewers: mężczyzna w czapce, z siwą brodą stoi przed instrumentem, naciskając klawisze.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

100. Theremin

Awers: poziome, szare, metalowe pudełeczko. Z jednej strony (na krótszym boku) zamontowana jest antenka, z drugiej – zawinięty w pętlę metalowy pręt. Stoi na statywie.

Rewers: kobieta gra na thereminie, lewą rękę trzymając nad metalową pętlą, drugą poruszając w pobliżu antenki. Widać, że instrument podłączony jest do prądu dwoma przewodami.

Na rewersie umieszczony jest także kod QR.

Strona tytułowa różności

W lewym górnym rogu duży napis ROZMAITOŚCI. Pod nim pionowy rysunek, przedstawiający violę da gamba ustawioną na kolumnie. Obok – rysunek przedstawiający batutę. Poniżej, w układzie poziomym, rysunek przedstawiający stopę i rękę.

101. Legenda

Awers: rozwinięty zwój papieru z charakterystycznymi zawinięciami na końcach. Z lewej strony w osobnej ramce umieszczony jest kod QR.

102. Batuta

Awers: cienka i długa metalowa pałeczka z gruszkowatym uchwytem.

Na rewersie obok tekstu umieszczony jest kod QR.

103. Big-band (czytaj: big bend)

Awers: czterech muzyków ubranych w granatowe garnitury i grających na instrumentach: na pierwszym planie puzonista, saksofonista sopranowy i trębacz, z tyłu za nimi kontrabasista.

Na rewersie poniżej tekstu umieszczony jest kod QR.

104. Consorty

Awers: rysunek przedstawiający czterech muzyków, grających na drewnianych instrumentach dętych, dwie kobiety (na pierwszym planie) i dwóch mężczyzn za nimi.

Na rewersie poniżej tekstu znajduje się także kod QR.

Głos ludzki

Awers: w lewym dolnym rogu twarz śpiewającej kobiety, w prawym górnym rogu – twarz śpiewającego mężczyzny. Postacie patrzą na siebie: kobieta w górę, mężczyzna – w dół.

Na rewersie poniżej tekstu znajduje się także kod QR.

105. Instrumenty historyczne

Awers: na postumencie, wyglądającym jak starożytna kolumna, stoi viola da gamba, podparta smyczkiem. Obok w osobnej ramce znajduje się kod QR.

106. Kamerton i metronom

Awers: drewniany metronom: pudełeczko w kształcie graniastosłupa z metalowym wahadłem, wychylonym w lewą stronę. O prawy bok metronomu oparty jest kamerton: nieduże, metalowe widełki z uchwytem.

Na rewersie poniżej tekstu znajduje się także kod QR.

107. Klasyfikacja

Awers: rozrzucone puzzle w kolorach, jakimi oznaczone są poszczególne grupy instrumentów.

Na rewersie poniżej tekstu znajduje się także kod QR.

108. Klucze muzyczne

Awers: duży klucz wiolinowy na pięciolinii.

Na rewersie poniżej tekstu znajduje się także kod QR.

109. Materiały

Awers: duże, zielone drzewo. Obok w osobnej ramce umieszczony jest kod QR.

110. Oklapowanie

Awers: zbliżenie na rozszerzającą się końcówkę klarnetu z dobrze widocznymi klapami i mechanizmem je łączącym.

Na rewersie poniżej tekstu znajduje się także kod QR.

111. Orkiestra dęta

Awers: pięciu muzyków, trzy kobiety i dwóch mężczyzn, ubranych w takie same mundury (szare spodnie, zielone kurtki, na głowie czapki) idących rzędem i grających na instrumentach. Czworo z nich gra na instrumentach dętych (flety, trąbka, waltornia). Jeden z mężczyzn gra na werblu.

Obok w osobnej ramce znajduje się kod QR.

113. Orkiestra symfoniczna

Awers: instrumenty, tworzące skład orkiestry, ułożone na rysunku zgodnie z rozmieszczeniem ich na scenie.

Na rewersie obok tekstu znajduje się także kod QR.

114. Pałki perkusyjne

Awers: dwie drewniane pałki perkusyjne z małymi główkami, ułożone równolegle.

Na rewersie poniżej tekstu znajduje się także kod QR.

115. Smyczek

Awers: smyczek, używany współcześnie do gry na instrumentach smyczkowych. Obok w osobnej ramce umieszczony jest kod QR.

116. Stopy i ręce

Awers: z lewej – ręka w tanecznym geście, z prawej – bosa stopa.

Na rewersie poniżej tekstu znajduje się także kod QR.

117. Stroiki

Awers: drewniany stroik w zbliżeniu.

Na rewersie poniżej tekstu znajduje się także kod QR.

118. Tłumiki

Awers: drewniany tłumik do instrumentu smyczkowego, przypominający podwójny grzebień z trzema zębami.

Na rewersie poniżej tekstu znajduje się także kod QR.

119. Zespoły kameralne

Awers: pianista i wiolonczelistka, grający jednocześnie.

Na rewersie poniżej tekstu znajduje się także kod QR.

120. Zespół rockowy (czytaj: rokowy)

Awers: trzech muzyków grających jednocześnie: na pierwszym planie basistka i gitarzystka (grające na instrumentach elektrycznych), za nimi perkusista.

Na rewersie poniżej tekstu znajduje się także kod QR.